

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 91 ον Αριθμός έκδοσης 6
Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2025

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Η Άποψη του Θεού για τον Πόλεμο και
τη Βία 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η διάσωση του Ιερεμία 19
Η Πτώση της Ιερουσαλήμ 22
Το σημάδι για τον Ιεζεκιήλ 25
Ο λαός προειδοποιήθηκε 28
Το όραμα του Ιεζεκιήλ για τη Βασιλεία
του Θεού 31

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Ανδρίζεσθε 34

Όλα τα δικαιώματα
κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε
να μας ενημερώσετε άμεσα για
τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής
σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο
συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη
νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

November - December 2025

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Η Άποψη του Θεού για τον Πόλεμο και τη Βία

*«Καταπαύει τους
πολέμους έως των
περάτων της γής·
συντρίβει τόξον και
κατακόπτει λόγχην· καίει
αμάξας εν πυρί..»
— Ψαλμός 46:9*

Βρισκόμαστε πλέον για τα καλά στον εικοστό πρώτο αιώνα. Οι παγκόσμιες συνθήκες επιδεινώνονται ραγδαία. Οι άνθρωποι, τους οποίους εμπιστευτήκαμε, τα πράγματα, που γνωρίσαμε και απολαύσαμε, και

μάλιστα που θεωρήσαμε δεδομένα, εξαφανίζονται. Πολλοί στον κόσμο σήμερα ζουν σε μια συνεχή κατάσταση φόβου. Βλέπουμε από πρώτο χέρι ότι οι παγκόσμιες εντάσεις βρίσκονται σε υψηλό επίπεδο. Συγκρούσεις, πόλεμοι και τρομοκρατικές ενέργειες γεμίζουν τώρα τους τίτλους και τα δελτία ειδήσεων. Ο κόσμος έχει παγιδευτεί σε μια φρενίτιδα, η οποία έχει οδηγήσει πολλούς να φοβούνται για την ίδια τους την ύπαρξη. Μια πάλη μεταξύ των υποτιθέμενων δυνάμεων του καλού και του κακού στη γη βρίσκεται σε εξέλιξη. Υπήρξε ένα κάλεσμα για όπλα, το οποίο οδήγησε στην απόδοση βίας με βία. Ασκήθηκε μεγάλη πίεση στα άτομα να «ενταχθούν στον αγώνα» με κάθε κόστος.

Η ανθρωπότητα γενικά δεν ζητάει βοήθεια από τον Θεό, αλλά βασίζεται στις δικές της μεθόδους για να φέρει

ειρήνην στον κόσμο. Σε αυτό το πλαίσιο, βρίσκουμε το παιδί του Θεού αντιμετώπιζομε πολλές σημαντικές αποφάσεις. Τι διδάσκει η Αγία Γραφή σχετικά με τη βία, τον πόλεμο και τη δολοφονία; Πώς μπορούν οι Γραφές να χρησιμοποιηθούν ως βάση για να αντιταχούμε στον πόλεμο και τη βία; Ελπίζουμε ότι η συζήτηση που ακολουθεί θα βοηθήσει τον αναγνώστη να βρει απαντήσεις σε αυτά τα σημαντικά ερωτήματα.

Οι Περιγραφές για τον Θεό στην Παλαιά Διαθήκη

Ο Θεός περιγράφεται συχνά στη Βίβλο χρησιμοποιώντας πολεμικούς όρους—τον «οργή του Κυρίου», όπως αναφέρεται στους Αριθμούς 11:10,33. Ο Ουράνιος Πατέρας είναι σαν «φωτιά που κατακαίει», γιατί «είναι φοβερό να πέσει κανείς στα χέρια του ζωντανού Θεού». (Δευτ. 4:24· Εβρ. 10:31) «Σε μένα ανήκει η εκδίκηση και η ανταπόδοση». (Δευτ. 32:35) Οι Γραφές μας λένε επίσης ότι ο Θεός δεν μπορεί να κοιτάξει την αμαρτία, «Εσύ έχεις καθαρότερα μάτια από το να βλέπεις το κακό, και δεν μπορείς να κοιτάξεις την ανομία». (Αββ. 1:13) Ο Κύριος είναι «Θεός ζηλότυπος» και «άνθρωπος πολέμου», που σηκώνεται για να κρίνει τα έθνη στον ορισμένο καιρό του. — Έξοδ. 20:5· 15:3

Οι Άνδρες του Πολέμου του Ισραήλ

Στις σχέσεις του Θεού με το έθνος Ισραήλ, βλέπουμε ότι τους δόθηκε η οδηγία να καταμετρηθούν κατά στρατεύματα. «Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τὴν πρώτην τοῦ δευτέρου μηνός, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος ἀφ’ οὗ ἐξήλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, Λάβετε τὸ κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ισραὴλ κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμούντες κατ’ ὄνομα παν ἀρσενικόν κατὰ

κεφαλὴν αὐτῶν. Ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐπάνω, πάντας τοὺς δυναμένους ἐν τῷ Ἰσραὴλ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, συ καὶ ὁ Ααρὼν ἀπαριθμήσατε αὐτοὺς κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν.» —Ἀριθμοὶ 1:1-3

Οἱ Ἰσραηλίτες συχνὰ οδηγούνταν ἀπὸ πολεμιστὲς στὸν ἀγῶνα τοὺς γιὰ νὰ ἀποκτήσουν στὴν κατοχὴ τοὺς τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυή, ὁ «αρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ Κυρίου», ἔλαβε οδηγίες ἀπὸ ἓναν ἄγγελο γιὰ τὸ πῶς νὰ καταστρέψει τὴν Ἱεριχώ. (Ἰησ. Ναυή 5:14· 6:2-5) Με τὸ σάλπισμα τῶν σαλπίγγων καὶ τῇ θεϊκῇ παρέμβαση, τὰ τείχη τῆς πόλης «ἐπέσαν ἰσοπεδωμένα» καὶ «καταστράφηκαν ὀλοσχερώς». —Ἰησ. Ναυή 6:20,21

Ὁ Θεὸς δίδαξε τὸν λαὸ Του πῶς νὰ πολεμά. Ὁ Δαβὶδ μας λέει: «Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, τὸ φρούριόν μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖρας μου εἰς πόλεμον, τοὺς δακτύλους μου εἰς μάχην· τὸ ἐλέός μου καὶ τὸ οὐράνωμά μου, τὸ ὑψηλὸν καταφύγιόν μου καὶ ὁ ἐλευθερωτὴς μου· ἡ ἀσπίς μου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὅστις ὑποτάσσει τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.» —Ψαλμὸς 144:1,2

Ὁ Θεὸς Πολεμά γιὰ τὸν Λαὸ Του

Ὁ Θεὸς πολέμησε γιὰ τὸν λαὸ Του ὅταν τὸν καταδίωκε ὁ Φαραώ, ὁ βασιλιάς τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ στρατὸς τοῦ ἀπὸ ἄλογα καὶ ἄρματα. «Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Φαραώ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὕψωσαν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ, οἱ Αἰγύπτιοι ἤρχοντο ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· καὶ ἀνεβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Διότι δὲν ἦσαν μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς διὰ νὰ ἀποθάνωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; Διὰ τί ἐκαμες εἰς ἡμᾶς τούτο καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου; δὲν εἶναι οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον σοὶ εἶπομεν ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες, Ἄφες ἡμᾶς καὶ ἀς δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους; διότι καλῆτερον ἦτο εἰς ἡμᾶς νὰ δουλεύωμεν τοὺς Αἰγυπτίους, παρά νὰ

αποθάνωμεν εν τη ερήμω. Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σας· σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι.» (Εξοδος 14:10-14) Τα νερά της θάλασσας χωρίστηκαν από τη δύναμη του Θεού, και το στράτευμα του Ισραήλ ελευθερώθηκε· τα στρατεύματα της Αιγύπτου καταστράφηκαν.

Αφηγούμενος μια μεταγενέστερη εμπειρία, «Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, Κάμε την εκδίκησιν των υιών Ισραήλ κατά των Μαδιανιτών...Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, λέγων, Ας οπλισθώσιν από σας άνδρες εις πόλεμον και ας υπάγωσιν εναντίον του Μαδιάμ...ανά χιλίους από πάσης φυλής, εκ πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλετε αποστείλει εις τον πόλεμον...και τους βασιλείς του Μαδιάμ εθανάτωσαν.» —Αριθμοί 31:1-8

«Καιρός για Κάθε Σκοπό»

Ένα άλλο σύνολο γραφών που πρέπει να ληφθούν υπόψη από την Παλαιά Διαθήκη βρίσκεται στον Εκκλησιαστή 3:1,3,8: «1 Χρόνος είναι εις πάντα, και καιρός παντί πράγματι υπό τον ουρανόν...3 καιρός του αποκτείνειν και καιρός του ιατρεύειν· καιρός του καταστρέφειν και καιρός του οικοδομείν...8 καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης.» Πολλοί άνθρωποι έχουν χρησιμοποιήσει αυτές τις γραφές για να δικαιολογήσουν τη θανάτωση και τη συμμετοχή στον πόλεμο. Ωστόσο, όταν το εξετάσουμε αυτό πιο προσεκτικά, βλέπουμε ότι ο Σολομών έγραφε ως αποτέλεσμα των πολλών προηγούμενων εμπειριών και παρατηρήσεών του. Λέει μια άποψη από κοινωνικής

απόψεως. Βλέπει τους άνδρες να εργάζονται σκληρά σε κάθε είδους προσπάθεια και ρωτάει σοφά. «Τις ωφέλεια εις τον εργαζόμενον από όσα αυτός μοχθεί; Είδον τον περισπασμόν, τον οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους υιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν αυτώ.» —εδάφια 9,10

Ο Σολομώντας τελειώνει την ανάλυσή του στο Βιβλίο του Εκκλησιαστή με: «Ας ακούσωμεν το τέλος της όλης υποθέσεως· φοβού τον Θεόν και φύλαττε τας εντολάς αυτού, επειδή τούτο είναι το παν του ανθρώπου. Διότι ο Θεός θέλει φέρει εις κρίσιν παν έργον και παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν.» —Εκκλησιαστής 12:13,14

Ένας Θεός Αγάπης

Υπό το πρίσμα των προαναφερθέντων, θέτουμε τώρα ένα εύλογο ερώτημα που πολλοί θέτουν: Αν ο Θεός είναι Θεός αγάπης, όπως μας λέει η Βίβλος, πώς μπορούμε να κατανοήσουμε τις εντολές του προς τα παιδιά του Ισραήλ, όπως να «εξολοθρεύσουν ολοκληρωτικά» τους εχθρούς τους; (Α΄ Ιωάννου 4:8,16· Δευτ. 12:2· 20:17) Πρέπει να θυμόμαστε ότι το έθνος του Ισραήλ ήταν ο λαός με τον οποίο ο Θεός είχε συνάψει διαθήκη: «Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γής·». —Αμώς 3:2

Το γεγονός ότι τα παιδιά του Ισραήλ ήταν ο εκλεκτός λαός του Θεού διδάσκεται με σαφήνεια στη Βίβλο. Σημειώνουμε τα λόγια του Προφήτη Ιερεμία: «Διότι καθώς η ζώνη κολλάται εις την οσφύν του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα εις εμαυτόν πάντα τον οίκον Ισραήλ και πάντα τον οίκον Ιούδα, λέγει Κύριος· διά να ήναι εις εμέ λαός και όνομα και καύχημα και δόξα· αλλά δεν υπήκουσαν.». Θα είμαι ο «Θεός πασών των οικογενειών του Ισραήλ και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου». (Ιερ. 13:11· 31:1) Μιλώντας στον Ιακώβ, τον

πατέρα των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, ο Θεός είπε: «Και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γῆς». —Γέν. 28:14

Η γη Χαναάν ήταν υπεσχεμένη στο «σπέρμα» ή τους απογόνους του Αβραάμ —δηλαδή, του Ισραήλ— αιώνες νωρίτερα. (Γέν. 11:31· 12:5-7) Ωστόσο, άλλοι λαοί είχαν εγκατασταθεί στη γη πριν από την άφιξη των Ισραηλιτών ως νόμιμοι κληρονόμοι υπό την ηγεσία του Ιησού του Ναυή. Φρικτές συνθήκες επικρατούσαν στη γη της επαγγελίας Χαναάν όταν ο Ισραήλ την κατέλαβε. Οι Φιλισταίοι, οι Αμορραίοι και άλλοι που κατείχαν τη γη ήταν πολύ διεφθαρμένοι, καθώς επιδίδονταν σε κάθε μορφή ειδωλολατρικής λατρείας, προσφέροντας ακόμη και ανθρωποθυσίες σε σχέση με τους ψεύτικους θεούς και τη θρησκεία τους. (Δευτ. 18:9-14) Επειδή η πονηρία και η εξαχρείωσή τους έφτασαν σε τέτοιο επίπεδο, ο Θεός, με τη σοφία και τη δικαιοσύνη Του, είδε ότι θα ήταν καλύτερο να τους καταστρέψει και να τοποθετήσει στη γη έναν λαό που, σύμφωνα με τις οδηγίες Του, θα έφτανε σε υψηλότερο βαθμό πολιτισμού.

Έτσι, ο Θεός έδωσε εντολή στους Ισραηλίτες να κατακτήσουν τη Χαναάν. Δεν ήταν κάτι που έγινε χωρίς την άδειά του και την καθοδήγησή του. Πριν εισέλθουν στη γη της επαγγελίας, ο Κύριος είχε θεσπίσει ένα σύστημα νόμων με τους Ισραηλίτες. Καταλάβαιναν ότι αν παρακούσουν αυτούς τους νόμους, θα τιμωρούνταν. Ένας από αυτούς τους νόμους ήταν: «Ου φονεύσεις». (Εξοδος 20:13) Οι γείτονες του Ισραήλ έκαναν συνεχώς πόλεμο εναντίον τους, αλλά αν ο Ισραήλ υπάκουε στον Θεό, θα τους βοηθούσε. Αν όμως παρακούαν τον Θεό, θα άφηνε τους εχθρούς τους να πετύχουν. —Λευιτ. 26:3,6-8,14,17

Προσωρινή Κατάσταση

Αργότερα στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός ξεκαθάρισε μέσω των προφητών ότι η παρούσα εποχή του κακού, του μίσους, του πολέμου και της φτώχειας ήταν μια προσωρινή κατάσταση. Το σχέδιό Του θα εξαλείψει τελικά κάθε πόλεμο, μίσος, απελπισία και φτώχεια. Αυτό θα συμβεί όταν εγκαθιδρυθεί η βασιλεία Του. Μέσω του Προφήτη Ησαΐα, ο Θεός είπε σχετικά με αυτή την εποχή: «Και θέλουνσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους, ουδέ θέλουνσι μάθει πλέον τον πόλεμον.» «Δεν θέλουνσι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει.» —Ησ. 2:4· 11:9

Η Άποψις της Καινής Διαθήκης Περί του Πολέμου

Ας εξετάσουμε τώρα τις διδασκαλίες του Θεού στην Καινή Διαθήκη, στις οποίες σύντομα γίνεται φανερό ότι έχει συμβεί μια αλλαγή. Ο Ουράνιος Πατέρας τώρα αντιμετωπίζει διαφορετικά το έθνος του Ισραήλ, και όλα ξεκινούν από τον Υιό του, τον Ιησού. Στην προανθρώπινη ύπαρξή του, ο Υιός του Θεού ονομάζεται «ο Λόγος [Ελληνικά: λόγος]» του Θεού. (Ιωάννης 1:1) Αργότερα στο ίδιο κεφάλαιο, ο Ιωάννης γράφει: «Ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδαμε τη δόξα του, τη δόξα ως μονογενούς από τον Πατέρα,) γεμάτος χάρη και αλήθεια». (εδ. 14) «Ήταν στον κόσμο, και ο κόσμος έγινε μέσω αυτού, και ο κόσμος δεν τον γνώρισε. Ήρθε στους δικούς του, και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν». (εδ. 10,11) Γνωρίζουμε ότι το «δικοί του» αναφέρεται στο έθνος του Ισραήλ. Απορρίφθηκε από αυτούς σε εκπλήρωση της Γραφής, «Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων». —Ησ. 53:3

Όταν ο Πιλάτος ρώτησε τους Ιουδαίους, οι οποίοι

ήταν συγκεντρωμένοι στη δίκη του Κυρίου μας, «Τι λοιπόν να τον κάνω τον Ιησού, τον λεγόμενο Χριστό; Κι όλοι του λένε: Ας σταυρωθεί!». (Ματθ. 27:22) Όπως διαβάζουμε στο τέλος της αφήγησης, ο Πιλάτος έπλυνε τας χείρας του, μη βρίσκοντας κανένα λάθος σε αυτόν. «Τότε απάντησε όλος ο λαός και είπε: Το αίμα του ας είναι επάνω μας και επάνω στα παιδιά μας». —Ματθ. 27:25

Καθ' όλη τη διάρκεια της διακονίας του, ο Ιησούς ποθούσε να βοηθήσει το Ισραήλ. «34 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. 35 Ιδού, σας αφίνεται ο οίκός σας έρημος.» (Λουκάς 13:34,35) Λόγω αυτής της απόρριψης του μονογενούς Υιού του Θεού, το Ισραήλ απέτυχε να αποκτήσει αυτό που ζητούσε από καιρό. Επιθυμούσαν να αποκτήσουν συνεχείς ευλογίες και ευημερία υπό την καθοδήγηση του Θεού. «Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί, οι εκλεκτοί όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, καθώς είναι γεγραμμένον· Έδωκεν εις αυτούς ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέπωσι και ώτα διά να μη ακούωσιν, έως της σήμερον ημέρας.» —Ρωμ. 11:7,8

Παραδείγματα για να Μας Διδάξουν

Αναφέρουμε ξανά, χρησιμοποιώντας τις Γραφές, τον σκοπό της σχέσης του Θεού με τον Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη. «Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες ημών ήσαν πάντες υπό την νεφέλην, και πάντες διά της θαλάσσης διήλθον...Ταύτα δε έγειναν παραδείγματα ημών, διά να μη ήμεθα ημείς επιθυμηταί κακών, καθώς και εκείνοι επεθύμησαν.» —Α' Κορινθίους 10:1,6

Από αυτό το ιστορικό αρχείο έχουμε προειδοποιήσεις και την ευκαιρία να μάθουμε από τις αποτυχίες του Ισραήλ, ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό για να υπηρετήσουμε τον Θεό. Ο φυσικός Ισραήλ δεν ήταν ποτέ κληρονόμος άνευ όρων κανενός μέρους της υπόσχεσης που δόθηκε στον Αβραάμ: «Και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης.» (Γέν. 12:3) Όταν ο Θεός συνήψε τη διαθήκη του με τον Ισραήλ, η συνεννόηση ήταν ότι αν τηρούσαν τον Νόμο, θα είχαν αιώνια ζωή. Αυτό θα τους επέτρεπε στη συνέχεια να κληρονομήσουν την υπόσχεση που δόθηκε στον Αβραάμ και θα τους έδινε το προνόμιο να ευλογούν «όλες τις φυλές της γης».

Οι Κληρονόμοι των Υποσχέσεων του Θεού

Τα λόγια του Αποστόλου Πέτρου, «Σε εσάς είναι η υπόσχεση και στα παιδιά σας», βρίσκονται σε πλήρη αρμονία με όλες τις δοσοληψίες του Κυρίου με τον Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένης της διαθήκης του μαζί τους ως παιδιά του δούλου του, του Αβραάμ. (Πράξεις 2:39) Είχαν ακόμα αυτή την ελπίδα στην εποχή του Ιησού, όπως είπε ο Παύλος, «εις την οποίαν το δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύον εκτενώς τον Θεόν νύκτα και ημέραν, ελπίζει να καταντήση». (Πράξεις 26:7) Όταν ο Ισραήλ, ως έθνος, αποδείχθηκε ανάξιος για να γίνει κληρονόμος των Αβρααμικών υποσχέσεων, συμβολικά μιλώντας, αποκόπηκαν και δόθηκε στα έθνη η ευκαιρία να μπολιαστούν για να πάρουν τη θέση τους. Αυτά τα έθνη, τώρα ως άτομα, μπορούσαν να γίνουν μέτοχοι «της ρίζας και του πάχους της ελιάς»—δηλαδή, των υποσχέσεων των Αβραάμ. —Ρωμ. 11:17

Από εκείνη την εποχή και μετά, μόνο τα άτομα, Εβραίοι ή Εθνικοί, που δέχτηκαν τον Χριστό έγιναν «κληρονόμοι σύμφωνα με την επαγγελία», ως μέλη του

πνευματικού σπέρματος του Αβραάμ. (Γαλ. 3:29) «Η πέτρα [ο Ιησούς] την οποία απέρριψαν οι οικοδόμοι [ο Ισραήλ ως έθνος], αυτή έγινε ο ακρογωνιαίος λίθος... Η βασιλεία του Θεού θα αφαιρεθεί από εσάς και θα δοθεί σε έθνος που κάνει τους καρπούς της.» —Ματθ. 21:42,43

Εφόσον ο Ισραήλ δεν ήταν έτοιμος να χρησιμοποιηθεί για την ευλογία άλλων εθνών, η θέση που είχαν βάσει της διαθήκης τους με τον Θεό έπαψε να ισχύει, και η υπόσχεση να είναι «βασίλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον» έπαψε επίσης να είναι δική τους. (Εξοδος 19:6) «Δόθηκε σε ένα έθνος»—δηλαδή, το «έκλεκτόν βασίλειον, ιεράτευμα έθνος άγιον» δόθηκε στον... πνευματικό Ισραήλ. (Α΄ Πέτρου 2:9) Μας λένε ότι αυτό το έθνος είναι ξεχωριστό και διακριτό από όλα τα άλλα, και έχει συγκεντρωθεί από τον Θεό από όλους τους λαούς της γης — «ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού». —Πράξεις 15:14

Η Απόρριψη της Βίας και των Πολέμων

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι σίγουρα το κλειδί για την αλλαγή στις διδασκαλίες που παρουσιάζονται στην Καινή Διαθήκη. Ο Ιησούς απέρριψε τις έννοιες της βίας και του πολέμου που είχαν γίνει γνωστές και αποδεκτές από τον κόσμο. Μέσα από τις διδασκαλίες του και με το παράδειγμά του, μας παρείχε ένα πολύ υψηλότερο πρότυπο. «Εντολήν καινήν δίδω υμίν, να αγαπάτε αλλήλους· καθώς εγώ ηγάπησα υμάς, και υμείς να αγαπάτε αλλήλους. Εκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ότι είσθε μαθηταί μου, εάν έχητε αγάπην προς αλλήλους». (Ιωάννης 13:34,35) Αυτή είναι μια ανώτερη εντολή, ένας ανώτερος νόμος, από αυτόν που δόθηκε στους Ιουδαίους βάσει της διαθήκης τους με τον Θεό. Ο νόμος που δόθηκε από τον Χριστό είναι ο νόμος της διαθήκης του Χριστιανού· είναι ο νόμος της αγάπης.

Δίνεται σε όλους εκείνους που έχουν ενταχθεί στη “σχολή” του Χριστού και που ελπίζουν να γίνουν μέρος του Πνευματικού Ισραήλ. Ο Ιησούς συνόψισε την εντολή της αγάπης ως εξής: «Θα αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου. ... Θα αγαπάς τον πλησίον σου ως σεαυτόν». —Ματθ. 22:37,39

Η βία, ως αποτέλεσμα της αμαρτίας, είναι αχαλίνωτη στον κόσμο σήμερα. Υπάρχει σε πολλές μορφές και περιλαμβάνει σχεδόν κάθε πολιτισμό είτε με τον έναν είτε με τον άλλον τρόπο. Ο Σατανάς, ο δημιουργός της αμαρτίας, περιφέρεται στον κόσμο «σαν βρυχώμενο λιοντάρι... ζητώντας κάποιον να καταβροχθίσει». (Α΄ Πέτρου 5:8) Είναι ο «θεός αυτού του κόσμου» και «τύφλωσε τις διάνοιες εκείνων που δεν πιστεύουν». (Β΄ Κορινθίους 4:4) Λόγω της επιρροής του Σατανά, η βία διαποτίζει τη σημερινή κοινωνία.

Σήμερα βλέπουμε βία στο σπίτι, μεταξύ γειτόνων, σε σχολεία, εκκλησίες και στον χώρο εργασίας, ακόμη και μεταξύ αγνώστων, για να μην αναφέρουμε τις βίαιες συγκρούσεις μεταξύ εθνών. Όλα αυτά είναι αντίθετα με τις διδασκαλίες του Ιησού. Αυτός απέρριψε τη βία και την προσωπική χρήση βίας για την επίλυση διαφορών. Επί παραδείγματι, στο Ιωάννη 18:10,1, ο Ιησούς διόρθωσε τον Πέτρο επειδή τράβηξε το σπαθί του εναντίον ενός υπηρέτη του Αρχιερέα, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό του υπηρέτη. Είπε στον Πέτρο: «Βάλε το σπαθί σου στη θήκη».

Δεν ακούμε ποτέ ξανά για τους μαθητές να χρησιμοποιούν τη βία στην υπηρεσία του Κυρίου. Ο Ιησούς θα μπορούσε να είχε καλέσει σε υπηρεσία «δώδεκα λεγεώνες αγγέλων», αλλά δεν το έκανε. (Ματθ. 26:53) Δεν ήταν πρόθυμος να χρησιμοποιήσει τη θεϊκή δύναμη για το προσωπικό του συμφέρον. Ο Ιησούς δεν

προσευχήθηκε ποτέ για απελευθέρωση από τα προβλήματά του, αλλά τα υπέμεινε με χαρά ως μέρος της θυσίας του. Οι μαθητές του Χριστού θα πρέπει επίσης να κάνουν το ίδιο πράγμα. «Ας είναι μέσα σας αυτό το φρόνημα, το οποίο ήταν και στον Χριστό Ιησού». —Φιλ. 2:5

Η Νέα Στάση Απέναντι στους Εχθρούς

Ο Κύριός μας κήρυξε επίσης σχετικά με μια νέα στάση απέναντι στους εχθρούς μας. «Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι.» (Ματθ. 5:44) Αρχικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό είναι ένα υψηλό πρότυπο για να ζούμε, και θα είχαμε δίκιο. Αυτό το είδος αγάπης υπερβαίνει κατά πολύ την αγάπη για τον πλησίον μας. Έχει ειπωθεί ότι είναι εύκολο να αγαπάμε αυτούς που μας αγαπούν. Ωστόσο, το να αγαπάμε τους εχθρούς μας, απαιτεί μια καρδιά τόσο γεμάτη αγάπη που ούτε κανένας εχθρός δεν θα μπορούσε ούτε καν να διεγείρει στις καρδιές μας κακές προθέσεις. Δεν θα υπήρχε χώρος για πράξεις ανταπόδοσης ή μίσους.

Αυτό δεν σημαίνει ότι εγκρίνουμε το κακό ή την αδικία, αλλά δεν πρέπει να συμμετέχουμε σε αυτήν. Είμαστε αντίθετοι με την καταπίεση των αδύναμων και αβοήθητων. Η νοοτροπία πολλών στον κόσμο σήμερα είναι να δικαιολογούν την αδικία προς τους άλλους για να σώσουν τον εαυτό τους. Πρέπει να «μισούμε το κακό και να αγαπάμε το καλό», αλλά δεν πρέπει να ανταποδίδουμε κακόν αντί κακού στους άλλους, ακόμη και στους εχθρούς μας. (Αμώς 5:15) Ας θυμόμαστε ότι όσοι αμαρτάνουν και κάνουν κακό ενώπιον του Θεού θα έχουν την ανταμοιβή τους. —Α΄ Κορινθίους 3:8

Οι Αρχές της Ζωής

Ο Κύριός μας Ιησούς δίδαξε αρχές ζωής που χαρακτηρίζονται από συμπάθεια, πραότητα, έλεος, αγνότητα και ειρηνοποίηση. «Μακάριοι οι πενθούντες· ... Μακάριοι οι πραείς· ... Μακάριοι οι ελεήμονες· ... Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν· ... Μακάριοι οι ειρηνοποιοί· διότι αυτοί υιοί Θεού ονομασθήσονται». (Ματθ. 5:4-9) Ο Κύριός μας είπε αυτά τα λόγια στην Επί του Όρους Ομιλία του για να διδάξει τους μαθητές Του και, με τη σειρά μας, εμάς. Θέλει να είμαστε συμπονετικοί προς όσους βρίσκονται σε δύσκολες συνθήκες, να ασκούμε πραότητα και αυτοσυγκράτηση, να είμαστε ελεήμονες προς τους άλλους, να έχουμε αγνές καρδιές, απαλλαγμένες από θυμό και κακία, και να είμαστε πάντα ειρηνοποιοί. Δεν θα είμαστε πάντα σε θέση να κάνουμε αυτά τα πράγματα τέλεια, αλλά θέλουμε να έχουμε τέλειες και αγνές προθέσεις. Ο λαός του Κυρίου πρέπει να είναι βοηθητικός. «Όσο λοιπόν έχουμε καιρό, ας αγαθοποιούμε όλους τους ανθρώπους» και ας μην ενωνόμαστε με τα αισθήματα αυτού του εμπόλεμου κόσμου. —Γαλ. 6:10

Η αγνότητα της καρδιάς απέναντι στον Θεό εκδηλώνεται στις προσπάθειες να ζούμε ειρηνικά και να προάγουμε την ειρήνη στους άλλους. Ο Απόστολος Παύλος έγραψε: «Ει δυνατόν, όσον το αφ' υμών, ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων.» (Ρωμ. 12:18) Αυτό είναι ιδιαίτερα απαραίτητο σε αυτή την εποχή στην οποία ζούμε, ακόμη και αν η ειρήνη δεν μας ανταποδίδεται.

Οι εχθροί της δικαιοσύνης αγαπούν «το σκοτάδι μάλλον παρά το φως, επειδή τα έργα τους ήταν πονηρά». (Ιωάννης 3:19) Ο Κύριος δεν αναζητά αυτά, αλλά εκείνους που είναι τόσο πιστοί στις αρχές της δικαιοσύνης, ώστε να τις εφαρμόζουν ακόμη και στους εχθρούς τους όταν διώκονται. «Μακάριοι είσθε, όταν σας ονειδίσωσι

και διώξωσι και είπωσιν εναντίον σας πάντα κακόν λόγον ψευδόμενοι ένεκεν εμού. Χαίρετε και αγαλλιιάσθε, διότι ο μισθός σας είναι πολύς εν τοις ουρανοίς.» (Ματθαίος 5:11,12) Ο Απόστολος Πέτρος έγραψε επίσης: «Εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο.» (Α' Πέτρου 4:16) Ο Κύριός μας μας δίνει προσωπική διαβεβαίωση όταν μας λέει: «Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.» —Ιωάννης 16:33

Οι Ευθύνες των Χριστιανών

Πρέπει να υπακούμε στους νόμους του ανθρώπου όταν δεν συγκρούονται με τους νόμους του Θεού. Ωστόσο, όταν συγκρούονται, ο Χριστιανός πρέπει να είναι υπεύθυνος απέναντι στους νόμους του Θεού, όχι στους ανθρώπινους. Σημειώστε τις νουθεσίες που μας δίνονται σχετικά με αυτό. «Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηλεημένοι, τώρα δε ελεηθέντες. Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής.» (Α' Πέτρου 2:9,11) «Πρέπει να υπακούμε στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους.» —Πράξεις 5:29

Γνωρίζουμε ότι ο Ουράνιος Πατέρας θεωρεί την υπακοή στο θέλημά του ως ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Αυτό μας το έχουν δείξει τα πολλά μαθήματα που έχουμε σημειώσει σχετικά με το έθνος του Ισραήλ. Μια σημαντική αρχή που μας έχει διδάξει ο Ιησούς είναι η εξής: «Τότε λέγει προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν.»

(Ματθ. 22:21) Μας λέγεται επίσης: «Υποτάχθηκε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον.» (Α΄ Πέτρ. 2:13) «Απόδοτε λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφείλετε τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον δασμόν τον δασμόν, εις όντινα τον φόβον τον φόβον, εις όντινα την τιμήν την τιμήν.» (Ρωμ. 13:7) Αυτές οι αρχές ισχύουν όλες εκτός από τις περιπτώσεις όπου η εκπαιδευμένη συνείδησή μας και οι νόμοι του Θεού θα παραβιάζονταν.

Ο Ουράνιος Πατέρας επεξεργάζεται τα πάντα σε αυτόν τον ταραγμένο κόσμο σύμφωνα με τα σχέδιά του και τους σκοπούς του. Εξετάζει ιδιαίτερα το πώς ζούμε σύμφωνα με τις διδασκαλίες που μας αποκαλύφθηκαν από τον αγαπητό του Υιό. Οι πύρινες καταιγίδες του παρόντος καιρού θα δοκιμάσουν «το έργον εκάστου οποίον είναι». (Α΄ Κορινθίους 3:13) Θα αποκαλύψουν τον τύπο του χαρακτήρα που έχουμε αναπτύξει κατά τη διάρκεια της ζωής μας. Η πίστη μας πρέπει να βασίζεται στις πολύτιμες υποσχέσεις του Θεού, οι οποίες απεικονίζονται ως «χρυσός, ασήμι, πολύτιμοι λίθοι». Δεν πρέπει να χτίζουμε ακατάλληλα με άλλα υλικά που δεν αντέχουν σε αυτή τη δοκιμασία με φωτιά. Ο Απόστολος μας λέει ότι όλα όσα κατασκευάζονται σύμφωνα με ανθρώπινες θεωρίες, μεθόδους και παραδόσεις, που απεικονίζονται ως «ξύλο, σανό, άχυρο», θα καταστραφούν. —εδ. 10-15

Ο Ουράνιος Πατέρας επιτρέπει σε όλα τα έθνη να εξαπατούν τους εαυτούς τους νομίζοντας ότι μπορούν να λύσουν όλα τα προβλήματα του κόσμου. Έχουμε δει ότι η ειρήνη δεν ήταν ποτέ μακροχρόνια. Νέες συγκρούσεις προκύπτουν ξαφνικά. Αυτά τα γεγονότα που ο Θεός επέτρεψε να προετοιμάσουν τον κόσμο της ανθρωπότητας για τη βασιλεία του της αιώνιας ειρήνης, που θα κυβερνηθεί από τον Υιό του, τον Χριστό Ιησού, τον

«Ἄρχοντα Ειρήνης». (Ησ. 9:6,7) «Ελθέτω η βασιλεία σου· γεννηθήτω το θέλημά σου επί της γης», μας δίδαξε ο Ιησούς να προσευχόμαστε. —Ματθ. 6:10

Συμπερασματικές Σκέψεις

Στις εμπειρίες του Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός επέτρεψε να διεξαχθούν πόλεμοι προκειμένου να επιτευχθούν ορισμένοι σκοποί σχετικά με τις αρχικές υποσχέσεις που είχαν δοθεί στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Οι περισσότερες από αυτές τις συγκρούσεις σχετίζονταν με τη γη που εδόθη δι' επαγγελίας αιώνες πριν στον λαό του Ισραήλ, αλλά η οποία κατελήφθη από ειδωλολατρικά και πονηρά έθνη. Τέτοιοι πόλεμοι και συγκρούσεις είχαν εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό και όχι από τον άνθρωπο ούτε από τις επίγειες κυβερνήσεις.

Αντιθέτως, στην Καινή Διαθήκη, αυτές οι προηγούμενες εμπειρίες του Ισραήλ εξυπηρέτησαν τον σκοπό τους όσον αφορά τον Θεό. Αυτός ο σκοπός ήταν τα μαθήματα που έμαθαν μέσα από αυτές τις δύσκολες εμπειρίες να χρησιμεύσουν ως «διδάσκαλος» που θα τους έφερνε στον Χριστό, τον Ἄρχοντα της Ειρήνης. —Γαλ. 3:24

Ο Ιησούς απέρριψε τις έννοιες της βίας και του πολέμου. Δίδαξε με το παράδειγμά του και μέσω της καθιέρωσης της εντολής του «να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά» και «να αγαπάς τον πλησίον σου ως εαυτόν». (Ματθ. 22:37,39) Αυτή η νέα στάση απέναντι στους εχθρούς μας απορρίπτει τη χρήση βίας και δολοφονίας. Έτσι, ο Παύλος μας λέει: «Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον». —Εβρ. 12:14

Σύντομα, το εναρκτήριο εδάφιο μας θα εκπληρωθεί: «Καταπαύει τους πολέμους έως των περάτων της γής· συντρίβει τόξον και κατακόπτει λόγχην·

καίει αμάξας εν πυρί.» (Ψαλμός 46:9) Ο Λόγος του Θεού υπόσχεται περαιτέρω: «Δεν θέλει πλέον ακούεσθαι βία εν τη γη σου, ερήμωσις και καταστροφή εν τοις ορίοις σου· αλλά θέλεις ονομάζει τα τείχη σου Σωτηρίαν και τας πύλας σου Αίνεσιν.» (Ησ. 60:18) Όλοι όσοι σκοτώθηκαν ως αποτέλεσμα πολέμου και άλλων βίαιων πράξεων θα αναστηθούν από τους νεκρούς. (Ιωάννης 5:28,29) Όλοι οι άνθρωποι θα γνωρίσουν μια μέρα αιώνια ειρήνη, και θα έχουν την ευκαιρία να ζήσουν στη συνέχεια αρμονικά σε μια αποκατεστημένη, τέλεια γη για πάντα. Ένα τέτοιο ένδοξο αποτέλεσμα θα είναι το αποκορύφωμα της αποκατάστασης «πάντων των πραγμάτων, τα οποία ο Θεός ελάλησε δια στόματος πάντων των αγίων προφητών αυτού από καταβολής του κόσμου». —Πράξεις 3:21 ■

Η διάσωση του Ιερεμία

Εδάφια κλειδιά: «Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοπα, λέγων, Λάβε εντεύθεν τριάκοντα ανθρώπους μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην εκ του λάκκου, πριν αποθάνη.»
— *Ιερεμίας 38:10*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιερεμίας 38:1-28

Από όλους τους υπηρέτες του Θεού σε όλη την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας, ο προφήτης Ιερεμίας ξεχωρίζει μοναδικά ανάμεσά τους. Σκεφτείτε την αξιοσημείωτη φύση της κλήσης του να γίνει προφήτης ενώ ήταν ακόμα πολύ νέος. Ο Ιερεμίας έγραψε για αυτό το γεγονός, λέγοντας: «4 Και λόγος Κυρίου έγινε προς

εμέ λέγων, 5 Πριν σε μορφώσω εν τη κοιλία, σε εγνώρισα· και πριν εξέλθης εκ της μήτρας, σε ηγίασα· προφήτην εις τα έθνη σε κατέστησα. 6 Και εγώ είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, δεν εξεύρω να λαλήσω διότι είμαι παιδίον. 7 Ο δε Κύριος είπε προς εμέ, Μη λέγε, είμαι παιδίον· διότι θέλεις υπάγει προς πάντας, προς τους οποίους θέλω σε εξαποστείλει· και πάντα όσα σε προστάξω, θέλεις ειπεί. 8 Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε ελευθερόνω, λέγει Κύριος.» —Ιερ. 1:4-8

Μπορούμε εύκολα να φανταστούμε την επίδραση που άλλαξε τη ζωή στον νεαρό Ιερεμία. Άλλωστε, του μίλησε ο Θεός απευθείας! Επιπλέον, του αποκαλύφθηκε

ότι ήταν γνωστός στον Θεό πριν σχηματιστεί στη μήτρα. Ακόμα περισσότερο, πιθανότατα να εξέπληξε τον Ιερεμία το γεγονός ότι είχε αγιαστεί από τον Θεό πριν γεννηθεί και είχε προοριστεί να είναι προφήτης εις πάντα τα έθνη. Ίσως ο Ιερεμίας να έμεινε άναυδος με αυτό το μήνυμα. Μπορεί κάλλιστα να αναρωτήθηκε πώς θα μπορούσε, ή ακόμα και αν θα μπορούσε, να εκπληρωθεί το θέλημα του Θεού. Κάθε αμφιβολία φαίνεται να διαλύθηκε όταν ο Θεός τον ενδυνάμωσε. Διαβάζουμε: «Τότε ο Κύριος άπλωσε το χέρι του και άγγιξε το στόμα μου, και ο Κύριος μου είπε: «9 Και εξέτεινε Κύριος την χείρα αυτού και ήγγισε το στόμα μου· και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, έθεσα τους λόγους μου εν τω στόματί σου. 10 Ιδέ, σε κατέστησα σήμερον επί τα έθνη και επί τας βασιλείας, διά να εκριζώνης και να κατασκάπτης και να καταστρέφης και να κατεδαφίζης, να ανοικοδομής και να καταφυτεύης.» (εδ. 9,10) Ενδυναμωμένος από αυτές τις εξαιρετικές υποσχέσεις, ο Ιερεμίας ξεκίνησε τη διακονία του διακηρύττοντας άφοβα και πιστά τον λόγο του Θεού στον Ισραήλ, στον Ιούδα και στα έθνη.

Στις ημέρες του Σεδεκία, του τελευταίου βασιλιά του Ιούδα, οι προφητείες του Ιερεμία απορρίφθηκαν από την ηγεσία του Ιούδα. Ο προφήτης είπε με τόλμη στον Σεδεκία και τους κυβερνήτες του να αποδεχτούν το γεγονός ότι ο Θεός επρόκειτο να φέρει το τέλος της βασιλείας τους. Η Ιερουσαλήμ θα καταστρεφόταν. Η μόνη τους ευκαιρία για επιβίωση ήταν να αποδεχτούν ότι η εισβολή και η κατάκτηση της Ιερουσαλήμ από τη Βαβυλώνα ήταν η τιμωρία του Θεού για την σκληροτράχηλη ανυπακοή τους. Αν συναινούσαν στο θέλημα του Θεού, η ζωή τους θα γλίτωνε. Αντ' αυτού, οι κυβερνήτες του Σεδεκία επέμειναν να φυλακιστεί ο Ιερεμίας σε μια εγκαταλελειμμένη στέρνα. Είπαν ότι ο Ιερεμίας αποδυνάμωνε τη θέληση του λαού—μια πράξη

προδοσίας. Η στέρνα στην οποία κατέβασαν τον Ιερεμία ήταν γεμάτη με λασπώδη πηλό. (Ιερ. 38:1-6) Μπορούμε να φανταστούμε την εσωτερική αγωνία πίστης που βίωσε εκεί. Έπρεπε να πεθάνει εκεί; Τον εγκατέλειψε ο Θεός;

Ίσως ο Ιερεμίας να συλλογίστηκε τον Ψαλμό 40. «Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριον, και έκλινε προς εμέ και ήκουσε της κραυγής μου· και με ανεβίβασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου, εστερέωσε τα βήματά μου.» — Ψαλμός 40:1,2

Πιστεύουμε ότι ο Θεός συνεχίζει να ελευθερώνει τον λαό Του από καταστάσεις «λασπώδους πηλού». Το παράδειγμα πιστότητας και εμπιστοσύνης του Ιερεμία συνεχίζει να εμπνέει τον λαό του Κυρίου. «Ο Θεός είναι καταφυγή ημών και δύναμις, βοήθεια ετοιμοτάτη εν ταις θλίψεσι. Διά τούτο δεν θέλομεν φοβηθή.»—Ψαλμός 46:1,2 ■

Image© T Studio-stock.adobe.com

Η Πτώση της Ιερουσαλήμ

Εδάφιο κλειδί: «Διότι εξ
οργής του Κυρίου κατά
της Ιερουσαλήμ και του
Ιούδα, εωσού απέρριψεν
αυτούς από πρόσωπον
αυτού, έγεινε να
αποστατήση ο Σεδεκίας
κατά του βασιλέως της
Βαβυλώνος.»
— *Β' Βασιλέων 24:20*

Επιλεγμένα εδάφια:
*Βασιλέων Β' 24:18-20·
25:1-21*

«Όσοι δεν μπορούν να
θυμηθούν το παρελθόν
είναι καταδικασμένοι να το
επαναλάβουν». (Τζορτζ
Σανταγιάνα, «Η Ζωή της
Λογικής», 1905) Ο λαός
του αρχαίου Ισραήλ έπεσε
θύμα αυτής της αλήθειας.
Περιπλανώμενος στις
βασιλείες κάποιων καλών
βασιλιάδων, αλλά πολλών
κακών βασιλιάδων, ο
Ισραήλ και ο Ιούδας
εξάντλησαν το έλεος και
την υπομονή του Κυρίου

απέναντί τους. Το παρελθόν τους δεν επηρέασε το παρόν
τους και, ως εκ τούτου, καταδικάστηκαν. Η πολιτεία του
Δεκαφυλετικού Βασιλείου του Ισραήλ εξηλείφθη από
τον Σαλμανασάρ, βασιλέα της Ασσυρίας, περίπου 135
χρόνια πριν από την ήττα του Σεδεκία. (Β' Βασιλέων
18:9-12) Αντί να μάθει από την ιστορία, ο Σεδεκίας
επέλεξε να αγηγήσει τις κρίσεις του Θεού.

Ο προφήτης Ιερεμίας σημείωσε με σαφήνεια τις
επερχόμενες κρίσεις και πώς ο Ιούδας έπρεπε να
αντιδράσει σωστά. «Ούτω λέγει Κύριος· Όστις κάθεται
εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό
πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη προς τους

Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει είσθαι ως λάφυρον εις αυτόν, και θέλει ζήσει· ούτω λέγει Κύριος· Η πόλις αὕτη θέλει εξάπαντος παραδοθῇ εις την χεῖρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνης και θέλει κυριεύσει αὐτήν.» (Ιερ. 38:2,3) Με άλλα λόγια, «Ταπεινωθεῖτε κάτω ἀπὸ το κραταῖό χέρι του Θεοῦ. Παραδοθεῖτε στους Χαλδαίους, δεχτείτε αὐτή τη θεϊκὴ τιμωρία και θα ζήσετε. Αντισταθεῖτε και σίγουρα θα πεθάνετε ἀπὸ ἀσθένεια, πείνα ἢ βία». Απορρίπτοντας την ταπεινότητα και ἀσπαζόμενος την ἀλαζονεία, ο Σεδεκίας ἐπέλεξε το μονοπάτι της ἀνυπακοῆς. Δεν πίστευε οὔτε ἐμπιστευόταν τη δύναμη του Θεοῦ. —Β' Βασιλέων 24:18-20

Μπορούμε να πάρουμε ἓνα μάθημα ἀπὸ αὐτή την ἀφήγηση και να το ἐφαρμόσουμε στη χριστιανικὴ μας ζωὴ. Πρωτίστως, να ὑπακούμε στον Θεό. Μην ἀναζητάτε «ἄλλες ἐπιλογές» ἀντὶ να κάνετε το θέλημά του. Δεν ὑπάρχουν για τον Χριστιανό. «Ἐνδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός ἀντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. Ταπεινώθητε λοιπόν ὑπὸ την κραταιὰν χεῖρα του Θεοῦ, διὰ να σας ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, και πάσαν την μέριμναν ὑμῶν ρίψατε ἐπ' αὐτόν, διότι αὐτός φροντίζει περὶ ὑμῶν.» —Α' Πέτρου 5:5-7

Μήπως το θέλημα του Θεοῦ φαίνεται δυσάρεστο στις ἐπίγειες ἐπιθυμίες μας; Σκεφτείτε το μήνυμα που εἰπώθηκε μέσω του Βασιλιά Σολομώντα: «Υἱέ μου, μη καταφρόνει την παιδείαν του Κυρίου και μη ἀθύμει ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Διότι ο Κύριος ἐλέγχει ὄντινα ἀγαπά, καθὼς και ο πατήρ τον υἱόν, εις τον ὁποῖον εὐαρεστεῖται.» (Παροιμίαι 3:11,12) Ο Ἀπόστολος Παῦλος προσφέρει μια ὑπέροχη εἰκόνα της συμβουλῆς του Σολομώντα: «Ἐπειτα τους μὲν κατὰ σάρκα πατέρας ἡμῶν εἶχομεν παιδευτάς και ἐσεβόμεθα αὐτούς· δεν

θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευν ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού.» —Εβραίους 12 :9,10

Αν ο Βασιλιάς Σεδεκίας είχε τέτοια κατανόηση όπως εμείς, ίσως να είχε επιλέξει να υποταχθεί στον Κύριο και να είχε ζήσει. Οι τιμωρίες από τον Θεό γενικά θεωρούνται τιμωρητικές. Σε κάποιο βαθμό αυτό ισχύει. Ωστόσο, το μεγαλύτερο μάθημα και η συνειδητοποίηση είναι ότι η παιδεία του είναι προς όφελός μας. Ενθαρρύνει την ανάπτυξη της ευσέβειας. Ο Θεός μας διορθώνει για να μας βοηθήσει. Αν ο Ιούδας είχε υπακούσει, θα είχε ζήσει, παρά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Για τον Χριστιανό, η αποδοχή της παιδείας του Θεού είναι προς όφελός του, ώστε να μπορεί να είναι «μέτοχοι της αγιότητάς Του».

Image© T Studio-stock.adobe.com

Το σημάδι για τον Ιεζεκιήλ

Εδάφια κλειδιά: «Και ο Ιεζεκιήλ θέλει είσθαι σημείον εις εσάς· κατά πάντα όσα έκαμε θέλετε κάμει· όταν τούτο έλθη, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός.»
— Ιεζεκιήλ 24:24

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιεζεκιήλ 24:15-27

Το σημάδι για τον Ιεζεκιήλ είναι οδυνηρά βαθύ. Η σύζυγός του, που περιγράφεται από τον Κύριο ως «η επιθυμία των ματιών σου», επρόκειτο να πεθάνει ξαφνικά — «με ένα χτύπημα». Επιδεινώνοντας τα συναισθήματα απώλειας και θλίψης, ο Κύριος πρόσταξε τον Ιεζεκιήλ να

μην εκφράζει δημόσια τη θλίψη του. «Και μη πενθήσης και μη κλαύσης και ας μη ρεύσωσι τα δάκρυά σου· κρατήθητι από στεναγμών, μη κάμης πένθος νεκρών, δέσον την τιάραν σου επί την κεφαλήν σου, και βάλε εις τους πόδας σου τα υποδήματά σου, και μη καλύψης τα χείλη σου, και άρτον ανδρών μη φάγης.» —Ιεζ. 24:16,17

Τι μπορεί να έδωσε τη δυνατότητα στον Ιεζεκιήλ να φέρει αυτή τη δύσκολη εντολή; Συμπεραίνουμε ότι η δια βίου αφοσίωσή του στον Θεό, που χαρακτηριζόταν από υπακοή και υπηρεσία, ανέπτυξε βαθιά ριζωμένη πίστη, πίστη όπως αυτή που εξέφρασε ο Ιώβ: «Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν.» —Ιώβ 13:15

Αναγνωρίζουμε ότι η θεϊκή σοφία λειτουργούσε καθώς ο Θεός μετέτρεψε την προσωπική τραγωδία του Ιεζεκιήλ σε εθνικό μάθημα για τον Ισραήλ. Πώς

σχετίζονταν αυτά τα δύο γεγονότα; Είχαν ένα κοινό στοιχείο, που προσδιοριζόταν ως «η επιθυμία των ματιών σου». Για τον Ιεζεκιήλ, αυτή ήταν η σύζυγός του. Για τον Ισραήλ, ήταν ο Ναός του Σολομώντα, το σύμβολο της εθνικής τους πολιτείας.

Οι Ισραηλίτες ήταν προφανώς περίεργοι για τη συμπεριφορά του προφήτη. Ήταν περίεργο που δεν θρηνούσε τη γυναίκα του και γνώριζαν ότι οι πράξεις του Ιεζεκιήλ είχαν συχνά θεϊκή πρόθεση και νόημα. Ρώτησαν γι' αυτό. Ο λαός του είπε: «Δεν θα μας πεις τι σημαίνουν αυτά για εμάς που συμπεριφέρεσαι έτσι;» —Ιεζ. 24:19

Ο Ιεζεκιήλ τους απάντησε: «Και απεκρίθην προς αυτούς, λόγος Κυρίου έγεινε προς εμέ λέγων, Ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω βεβηλώσει τα άγιά μου, το καύχημα της δυνάμεώς σας, τα επιθυμήματα των οφθαλμών σας και τα περιπόθητα των ψυχών σας· και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, όσους αφήκατε, εν ρομφαία θέλουσι πέσει. Και θέλετε κάμει καθώς εγώ έκαμον· δεν θέλετε καλύψει τα χείλη σας και άρτον ανδρών δεν θέλετε φάγει. Και αι τιάραι σας θέλουσιν είσθαι επί των κεφαλών σας και τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας· δεν θέλετε πενθήσει ουδέ κλαύσει· αλλά θέλετε λιώσει διά τας ανομίας σας και θέλετε στενάξει ο εις προς τον άλλον.» —εδ. 20-23

Ο Ναός θα καταστρεφόταν, το εθνικό πολίτευμα θα διαλύονταν και ο λαός του Ισραήλ θα αιχμαλωτιζόταν ή θα σκοτωνόταν. Έτσι, ο Ιεζεκιήλ ήταν «σημείο» (σημάδι), όπως σημειώνεται στο εδάφιο-κλειδί μας. Η συμφορά συνέβη και κανένα πένθος δεν μπορούσε να την αποτρέψει. Ο Ισραήλ οδηγήθηκε αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα. Η συλλογική συνείδηση του λαού του Ισραήλ πληγώθηκε από θλίψη, αποδίδοντας το όμορφο ποίημα που βρίσκεται στον Ψαλμό 137. «Επί των ποταμών Βαβυλώνος, εκεί εκαθήσαμεν και εκλαύσαμεν, ότε

ενεθυμήθημεν την Σιών. Επί τας ιτέας εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τας κιθάρας ημών. Διότι οι αιχμαλωτίσαντες ημάς εκεί εζήτησαν παρ' ημών λόγους ασμάτων· και οι ερημώσαντες ημάς ύμνον, λέγοντες, Ψάλατε εις ημάς εκ των ωδών της Σιών. Πως να ψάλωμεν την ωδήν του Κυρίου επί ξένης γης; Εάν σε λησμονήσω, Ιερουσαλήμ, ας λησμονήση η δεξιά μου. Ας κολληθή η γλώσσα μου εις τον ουρανίσκον μου, εάν δεν σε ενθυμώμαι· εάν δεν προτάξω την Ιερουσαλήμ εις την αρχήν της ευφροσύνης μου». (Ψαλμ. 137:1-6) Η συγκίνηση πηγάζει από το σημείο (ή σημάδι) του Ιεζεκιήλ. ■

Image© Thy Art Studio-stock.adobe.com

Ο λαός προειδοποθήκε

*Εδάφια κλειδιά: «Και συ, υιέ
ανθρώπου, εγώ σε έθεσα
φύλακα επί τον οίκον
Ισραήλ· άκουσον λοιπόν
λόγον εκ του στόματός μου
και νουθέτησον αυτούς παρ’
εμού»
Ιεζεκιήλ 33:7*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ιεζεκιήλ 33:7-20*

Υπάρχει μια τάση μεταξύ ορισμένων να βλέπουν το βιβλίο του Ιεζεκιήλ μέσα από το πρίσμα της καινοτομίας. Ως αποτέλεσμα, έχουν γραφτεί βιβλία που προτείνουν ότι ο προφήτης κατέγραψε μια συνάντηση με επισκέπτες από έναν άλλο πλανήτη.

[Αυτή δεν είναι η άποψη της Συντακτικής Επιτροπής αυτού του περιοδικού] Άλλοι ενδιαφέρονται για το αποκαλυπτικό σενάριο που αφορά τις εισβάλλουσες δυνάμεις που προσδιορίζονται ως «Γωγ ... του Μαγώγ». (Ιεζ. 38:2) Αυτή η ορδή επιτίθεται στο Ισραήλ, επισπεύδοντας τη μάχη του Αρμαγεδδώνα. Προχωρώντας στα τελευταία κεφάλαια του Ιεζεκιήλ, βρίσκουμε την υπόσχεση ενός νέου Ναού και υπαινιγμούς για την επερχόμενη δόξα της Χιλιετίας.

Αυτά τα θέματα παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για τους μελετητές της Βίβλου, αλλά είναι καλό να έχουμε κατά νου ένα άλλο επίπεδο διδασκαλίας σε αυτό το συναρπαστικό βιβλίο. Αυτό το μάθημα είναι να είμαστε υπεύθυνοι. Να είμαστε φρουροί που είναι πάντα άγρυπνοι και πιστοί. Να προσέχουμε την ασφάλεια

και την πνευματική ευημερία του λαού του Θεού. Οι Χριστιανοί θα κάνουν καλά να μιμηθούν τον Ιεζεκιήλ από αυτή την άποψη. Με τις πράξεις μας, ας απαντήσουμε στο πανάρχαιο ερώτημα που τίθεται στη Γένεση 4:9, «Είμαι ο φύλακας του αδελφού μου;» με ένα ηχηρό «Ναι, είμαι!».

Το εδάφιο-κλειδί μας επιβεβαιώνει την προηγούμενη εντολή του Ιεζεκιήλ από τον Κύριο να είναι φρουρός. Σε αυτή την αποστολή ο Θεός είχε προσθέσει: «18 Όταν λέγω προς τον άνομον, Εξάπαντος θέλεις θανατωθή, και συ δεν νουθετήσης αυτόν και δεν λαλήσης διά να αποτρέψης τον άνομον από της οδού αυτού της ανόμου, ώστε να σώσης την ζωήν αυτού, εκείνος μεν ο άνομος θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. 19 Αλλ' εάν συ μεν νουθετήσης τον άνομον, αυτός όμως δεν επιστρέφει από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού της ανόμου, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, συ δε ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. 20 Πάλιν, εάν ο δίκαιος εκτραπή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη ανομίαν, και εγώ θέσω πρόσκομμα έμπροσθεν αυτού· εκείνος θέλει αποθάνει· επειδή δεν έδωκας εις αυτόν νουθεσίαν θέλει αποθάνει εν τη αμαρτία αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. 21 Εάν όμως συ νουθετήσης τον δίκαιον διά να μη αμαρτήση και αυτός δεν αμαρτήση, ο δίκαιος θέλει βεβαίως ζήσει, διότι ενουθετήθη· και συ ηλευθέρωσας την ψυχήν σου.» —Ιεζ. 3:18-21

Δεν υποστηρίζουμε την αδιακρίσία· μάλλον την ποιμαντική και την πνευματική ανατροφή. Ο Παύλος νουθέτησε: «Κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και

ομόφρονες, μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων.» — Φιλιπησίους 2:2-4

Ενεργώντας ως φύλακες, έχουμε επίγνωση των ορίων μας από την Αγία Γραφή. Ο Ιησούς Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας. Είμαστε απλώς συνεργάτες του, επιδιώκοντας να ακολουθήσουμε τη διδασκαλία του ότι όποιος επιθυμεί να είναι μεγάλος ενώπιον του Θεού πρέπει να είναι υπηρέτης. (Ματθ. 23:11· Ιωάν. 13:14-16) Ο Πέτρος σοφά συμβούλεψε: «Ποιμάνετε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου.» —Α' Πέτρ. 5:2,3

Ο Θεός τελικά έδωσε στον Ιεζεκιήλ τα λόγια και το όραμα για να ποιμάνει τον Ισραήλ. Ας είναι έτσι και σε εμάς. Καθώς επαγρυπνούμε, θυμόμαστε: «Εάν ο Κύριος δεν οικοδομήσει τον οίκο, μάταια κοπιάζουν αυτοί που τον οικοδομούν· εάν ο Κύριος δεν φυλάξει την πόλη, μάταια αγρυπνεί ο φρουρός». — Ψαλμός 127 :1 ■

* * *

Το όραμα του Ιεζεκιήλ για τη Βασιλεία του Θεού

Εδάφια κλειδιά: «Πλησίον δε του ποταμού επί του χείλους αυτού, εντεύθεν και εντεύθεν, θέλουσιν αυξάνεσθαι δένδρα παντός είδους διά τροφήν, των οποίων τα φύλλα δεν θέλουσι μαραίνεσθαι και ο καρπός αυτών δεν θέλει εκλείψει· νέος καρπός θέλει γεννάσθαι καθ' έκαστον μήνα, διότι τα ύδατα αυτού εξέρχονται από του αγιαστηρίου· και ο καρπός αυτών θέλει είσθαι διά τροφήν και το φύλλον αυτών διά ιατροείαν.»
Ιεζεκιήλ 47:12

Επιλεγμένα εδάφια:
Ιεζεκιήλ 47:1-12

την ανατολικήν και το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την δυτικήν· εν θέρει και εν χειμώνι θέλει είσθαι ούτω. Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ' όλην την γήν· εν

Το εδάφιο-κλειδί μας προαναγγέλλει τη δόξα της χιλιετούς βασιλείας—την εκπλήρωση αυτού για το οποίο προσευχόμαστε εδώ και αιώνες: «Ελθέτω η βασιλεία σου· γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανό και επί της γης». (Ματθ. 6:10) Το κανάλι των ευλογιών εκείνη την εποχή θα συνδέεται με έναν ποταμό που θα ρέει από τον Ναό του Θεού. Ο προφήτης Ζαχαρίας προσδιόρισε τη μοναδική ποιότητα των νερών του· είναι ζωντανά νερά! «Και εν τη ημέρα εκείνη ύδατα ζώντα θέλουσιν εξέλθει εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν

τη ημέρα εκείνη θέλει εἰσθαι Κύριος εἰς και το ὄνομα αὐτοῦ ἐν.» —Ζαχαρίας 14:8,9

Τα Επιλεγμένα Αποσπάσματα ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή γιὰ τὸ σημερινό μάθημα ἀπεικονίζουν τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ποταμοῦ. Καθὼς προέρχεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν Ναό, ὁ Ἰεζεκιήλ σημειώνει ὅτι χίλιοι πήχεις ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ νεροῦ ἔφταναν μέχρι τοὺς ἀστραγάλους τοῦ. Καθὼς προχωροῦσε ἄλλους χίλιους πήχεις πρὸς τὰ κάτω, τὰ νερά ἔφτασαν μέχρι τὰ γόνατά τοῦ. Ἀκόμα χίλιοι καὶ τὰ νερά ἔφτασαν μέχρι τὴ μέση τοῦ. Στους τέσσερις χιλιάδες πήχεις, ἡ πλημμύρα τῶν νερῶν ἐγίνε ἐνα ποτάμι ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ διασχίσει ὁ Ἰεζεκιήλ. Τὸ ποτάμι ἦταν τόσο βαθύ ποὺ θὰ ἀπαιτοῦσε κανεῖς νὰ κολυμπήσει προσπαθώντας νὰ τὸ διασχίσει. Αὐτὸ ταιριάζει καλὰ με τὴν κατανόησή μας ὅτι ἡ ἐνδοξη βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ γεμίσει σταδιακά, ἀλλὰ ἀμείλικτα, τὴ γῆ. Τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἐντυπωσιακά. «Δεν θέλουσι κακοποιεῖ οὐδὲ φθείρει ἐν ὅλῳ τῷ ἀγίῳ μου ὅρει· διότι ἡ γῆ θέλει εἰσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν.» —Ἰσ. 11:9

Ὁ Ἰεζεκιήλ εἶχε ἐναν θεϊκὰ διορισμένο ὁδηγό κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς ἐμπειρίας. (Ἰεζ. 40:2-4) Ὁ ὁδηγός τοῦ τὸν εἶχε προειδοποιήσει: «Ἰδέ με τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἀκουσον με τὰ ὦτα σου καὶ θέσον τὴν καρδίαν σου ἐπὶ πάντα ὅσα ἐγὼ σοὶ δεῖξω· διότι, διὰ νὰ σοὶ δεῖξω ταῦτα, εἰσήχθης ἐνταύθα· ἀπάγγελον πάντα ὅσα βλέπεις πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.» (ἐδ. 4) Αὐτός ποὺ μίλησε στὸν Ἰεζεκιήλ ἔκανε μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἐρώτηση μετὰ τὸ ὄραμα με τὰ νερά. «Μου εἶπε: Γιὰ ἀνθρώπου, τὸ εἶδες αὐτό;» (Ἰεζ. 47:6) Ἡ σημασία αὐτοῦ τοῦ οράματος τονίστηκε στὸν προφήτη καὶ, στὴ συνέχεια, καὶ σὲ ἐμᾶς.

Αφού αὐτό ἐπιτεύχθηκε, ὁδηγήθηκε ὁ Ἰεζεκιήλ στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ. Ὁ ὁδηγός τοῦ εἶπε,

χρησιμοποιώντας συμβολική γλώσσα: «Και είπε προς εμέ, τα ύδατα ταύτα εξέρχονται προς την ανατολικήν γην και καταβαίνουν εις την πεδινήν και εισέρχονται εις την θάλασσαν· και όταν εκχυθώσιν εις την θάλασσαν, τα ύδατα αυτής θέλουσιν ιαθή. Και παν έμψυχον έρπον, εις όσα μέρη ήθελον επέλθει ούτοι οι ποταμοί, θέλει ζή...» Στη συνέχεια, βρίσκονται τα λόγια του εδαφίου-κλειδί μας. (Ιεζ. 47:8,9,12) Η Αποκάλυψη που δόθηκε στον Απόστολο Ιωάννη επιβεβαιώνει την εμπειρία του Ιεζεκιήλ. «Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' έκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών.» (Αποκ. 22:1,2) Το όραμα του Ιεζεκιήλ συνεχίζει να μας εμπνέει!

Image© Pellini-stock.adobe.com

Ανδρίζεσθε

*«Ανδρίζεσθε, και ας κραταιωθή η καρδιά σας, πάντες
οι ελπίζοντες επί Κύριον.»
— Ψαλμός 31:24 —*

Οι Γραφές ενθαρρύνουν τον λαό του Κυρίου να είναι γεμάτοι πίστη, ελπίδα, αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη. Καθώς κοιτάμε τον κόσμο, βλέπουμε συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους αυτό θα έπρεπε να συμβαίνει. Η πλειοψηφία των ανθρώπων στον κόσμο είναι γεμάτοι φόβο, ανησυχία, δυσπιστία και ανησυχία. Για αυτόν τον λόγο, αποτυγχάνουν να αξιοποιήσουν στο έπακρο τις ευκαιρίες της ζωής. Βλέπουν τις παγίδες της αμαρτίας και προβλήματα σε πολλές διαφορετικές κατευθύνσεις και, ως εκ τούτου, έχουν λόγους να είναι δύσπιστοι, να φοβούνται.

Ωστόσο, οι αληθινοί Χριστιανοί, έχουν αποκτήσει μια ιδιαίτερη σχέση με τον Θεό, και αυτός μαζί τους. Τους έχει διαβεβαιώσει ότι θα επιβλέπει τις υποθέσεις τους, όπως δεν θα ήταν η εμπειρία τους αν δεν είχαν αποκτήσει σχέση μαζί του. Επομένως, πρέπει να ελπίζουν και να εμπιστεύονται σε αυτόν. Πρέπει να δίνουν προσοχή σε όσα έχει πει και να παίρνουν θάρρος με τη σκέψη ότι όλες οι εμπειρίες τους βρίσκονται υπό την επίβλεψή του. —Β΄ Κορινθίους 4:15-17

Ο λαός του Θεού έχει αποχωρήσει από τον κόσμο και έχει ενταχθεί στο πρότυπο του Κυρίου Ιησού Χριστού

- το πρότυπο της δικαιοσύνης, της αλήθειας, της αγιότητας και της αντίθεσης με την αμαρτία. Θα τους εμποδίσουν ισχυροί εχθροί. Εναντίον τους θα παραταχθεί ο ίδιος ο Σατανάς, ο οποίος θα προσπαθήσει να τους αντιταχθεί, όπως έχει αντιταχθεί σε όλα τα σχέδια του Θεού. Δεν μπορεί να κάνει άμεση επίθεση στον Κύριο, αλλά μπορεί να επιτεθεί στο σχέδιό Του και σε όσους πιστεύουν σε αυτόν. Είναι ο Σατανάς που υποκίνησε τις ταραχές, τις αναταραχές και τους διωγμούς στις ημέρες του Ιησού και των αποστόλων, και που στη συνέχεια προκάλεσε την καταπίεση του λαού του Κυρίου από τότε. —Β' Κορινθίους 2:11· 11:14· Β' Θεσ. 2:7-10· Α' Πέτρ. 5:8,9

Ο Σατανάς δεν τα έχει κάνει αυτά με το δικό του προσωπικό άγγιγμα, αλλά μέσω των παραπλανημένων υπηρετών του. (Β' Θεσ. 2:11) Πάντα αντιτίθεται στη δικαιοσύνη και σε όλους όσους αγαπούν τη δικαιοσύνη. Γι' αυτό οι Χριστιανοί χρειάζονται μεγάλο θάρρος· γιατί αν επιτρέψουν στον Αντίπαλο να τους καταπνίξει το θάρρος τους, μπορεί σύντομα να τους βγάλει εντελώς εκτός μάχης. Ένας στρατιώτης που υποχωρεί, που έχει χάσει το θάρρος του, δεν έχει μεγάλη χρησιμότητα στη μάχη. Αντί να χάσουμε το θάρρος μας, πρέπει να παραδώσουμε τα γήινα συμφέροντά μας στον Πατέρα μας και να τον εμπιστευτούμε ότι, στην παρούσα ζωή, θα μας καθοδηγήσει και θα υπερισχύσει των πάντων για το καλό, υπέρ εκείνων που είναι «οι κλητοί σύμφωνα με τον σκοπό του». —Ρωμ. 8:28

Εκτός από τον Αντίπαλο, έχουμε το γενικό πνεύμα του κόσμου να μας αντιτίθεται. Ο κόσμος συχνά θα μας θεωρεί ανόητους αν νομίζουμε ότι έχουμε κάποια ιδιαίτερη θεϊκή εποπτεία πάνω μας. Ένα τέτοιο πνεύμα μπορεί να μας πει σιωπηλά: «Ο Θεός δημιούργησε όλους τους κόσμους, τις χιλιάδες των αγγέλων και τα πάντα στο σύμπαν. Φαντάζεστε ότι έχει κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον

για εσάς; Αν υπάρχει Θεός, είναι τόσο μεγάλος και εμείς τόσο μικροί που δεν μπορεί να μας δώσει σημασία». Έτσι, η πίστη μας μπορεί να καταρρακωθεί. Όταν ερχόμαστε σε επαφή με κοσμικούς ανθρώπους, μπορεί να βρούμε -σαν να λέμε— μια βρεγμένη κουβέρτα ριγμένη στην απλή μας εμπιστοσύνη, παρόλο που δεν μας λένε λέξη. Πρέπει να έχουμε θάρρος και να ελπίζουμε στον Κύριο. Όπως το εκφράζει ο Παύλος: «Τώρα δεν έχουμε λάβει το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα που είναι από τον Θεό». —Α΄ Κορινθίους 2:12

Επιπλέον, έχουμε τη δική μας πεσμένη σάρκα. Ο καθένας μας έχει μέσα του, στο σώμα του, έναν πολύ τρομερό αντίπαλο. (Ρωμ. 7:18,25) Οι Γραφές δείχνουν ότι όταν δώσαμε τον εαυτό μας στον Κύριο και μας έδωσε το Άγιο Πνεύμα Του, ξεκινήσαμε μια διαδικασία μεταμόρφωσης και γίναμε εμβρυϊκά νέα πλάσματα «εν Χριστώ». (Ρωμ. 12:1,2· Β΄ Κορινθίους 5:17) Αυτό το εμβρυϊκά νέο κτίσμα, ο νέος νους, η θέληση και ο χαρακτήρας, αναπτύσσονται στα θνητά μας σώματα μέχρι τη στιγμή της ανάστασης, ή της πνευματικής γέννησης, όταν θα περάσουμε από την επίγεια στην ουράνια κατάσταση. «[Το Νέο Κτίσμα] σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αφθαρσία· σπείρεται εν ατιμία, ανίσταται εν δόξη· σπείρεται εν ασθενεία, ανίσταται εν δυνάμει· σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν.» —Α΄ Κορινθίους 15:42-44

Παρ' όλα αυτά, όσο είμαστε στη σάρκα, έχουμε όλες τις πεσμένες τάσεις της με τις οποίες πρέπει να πολεμήσουμε. Ταυτόχρονα, ως Νέα Πλάσματα τις έχουμε απαρνηθεί - έχουμε γυρίσει την πλάτη μας στην αμαρτία. (Ρωμ. 6:1,2,11,12) Ανταλλάξαμε τα γήινα συμφέροντα και τις ελπίδες με τα ουράνια συμφέροντα και τις ελπίδες. Με τις καθημερινές μας εμπειρίες ο Κύριος μας δοκιμάζει. Πρέπει να είμαστε πάντα σε εγρήγορση για να νικήσουμε

τη σάρκα. Απαιτείται πολύ θάρρος για να καταπολεμήσουμε τις τάσεις της προς την αμαρτία. Απαιτείται ακόμη περισσότερο θάρρος ώστε, ενώ συνεχώς μαχόμεθα τις αδυναμίες και τις ευθραυστότητες της σάρκας μας και την κατακτούμε σε καλό βαθμό, να ασχοληθούμε επιπλέον με θυσίες και υπηρεσίες προς τον Κύριο. Όλα αυτά απαιτούν πολύ θάρρος και από εμάς τους ίδιους είμαστε ανεπαρκείς. —Β' Κορινθίους 3:5· Φιλιπησίους 3:3

Μας προτρέπουν να εμπιστευόμαστε τον Κύριο και είμαστε βέβαιοι ότι «μπορούμε να κάνουμε τα πάντα μέσω του Χριστού που μας ενδυναμώνει». (Φιλ. 4:13) Η δύναμη είναι αρκετή για εμάς και μόνον. Θα απαιτήσει όλο μας το θάρρος, όλη μας την πίστη και την ελπίδα - κάθε χρήσιμο στοιχείο που μπορούμε να βάλουμε στον αγώνα - για να επιτύχουμε την τελική νίκη. Ωστόσο, ο Κύριος παρέχει επαρκή χάρη ώστε να μπορέσουμε να νικήσουμε. (Β' Κορ. 12:9· Εβρ. 4:16) Αυτό δεν σημαίνει ότι κάποιος από εμάς θα ζήσει μια τέλεια ζωή ή ότι θα ασκεί πάντα πλήρως το θάρρος. Μπορεί να αποτύχουμε κατά καιρούς, αλλά ο στοργικός Ουράνιος Πατέρας μας μάς καθοδηγεί και θα μάθουμε πολύτιμα μαθήματα από τα λάθη μας.

Τα Διαφορετικά Είδη Θάρρους

Μερικοί, έχοντας ισχυρότερη πίστη και ελπίδα, με το μυαλό τους πλήρως επικεντρωμένο στον Κύριο, προχώρησαν με θάρρος. Αυτό είναι «καλό θάρρος» (ανδρεία) με την έννοια ότι είναι δυνατό θάρρος, σωστό θάρρος. Θα μπορούσαμε να συνδέσουμε με το κείμενό μας τη σκέψη ότι η «ελπίδα μας στον ΚΥΡΙΟ» πρέπει να υποστηριχθεί και να γίνει δυνατή από ένα καλό θάρρος, ένα σωστό είδος θάρρους, ένα θεϊκό θάρρος.

Υπάρχει επίσης ένα θάρρος που γεννιέται από

την υπερηφάνεια, το οποίο θα έλεγε: «Μην υποχωρείτε. Μην αφήσετε κανέναν να σας ξεπεράσει». Στη μάχη, οι στρατιώτες μπορεί να ανταγωνίζονται μεταξύ τους, έχοντας την επιθυμία να κάνουν κάτι ιδιαίτερα εμφανές, το οποίο θα φέρει τα χειροκροτήματα του αρχηγού τους ή των συναδέλφων τους στρατιωτών. Χρειάζονται κάτι να τους εμπνεύσει - ίσως μια επιθυμία για φήμη - προκειμένου να τους δώσει θάρρος για να ρισκάρουν να χάσουν τη ζωή τους ή να αφαιρέσουν τη ζωή άλλων ανθρώπων. Αυτό είναι το είδος του θάρρους που φαινομενικά θα τους βοηθήσει να κερδίσουν τη νίκη στη μάχη τους, αν και θα ήταν ένα ανάξιο κίνητρο για να εμπνεύσουν θάρρος.

Ωστόσο, ένα θάρρος που πηγάζει από ορθές αρχές που βασίζεται στην πίστη και την εμπιστοσύνη στον Κύριο, δεν είναι θάρρος αλαζονείας ή καυχσιολογίας, αλλά ευγενές και ευάρεστο στον Θεό. Πηγάζει από την συνειδητοποίηση αυτού που υποσχέθηκε ο Θεός, ότι παρακολουθεί και επιθυμεί να είμαστε συγκληρονόμοι με τον Υιό του στη βασιλεία του. (Ρωμ. 8:17· Αποκ. 3:21) Μας δοκιμάζει διεξοδικά για να δει αν θα αποδειχθούμε πιστοί. Αυτό το θάρρος πρέπει πάντα να είναι για να κάνουμε τα πράγματα με σωστό τρόπο - τον τρόπο του Κυρίου.

Η Προτροπή Ισχύει σε Όλες τις Περιπτώσεις

Αυτή η προτροπή για κατάλληλο θάρρος μας επηρεάζει σε κάθε πτυχή της ζωής, είτε βρισκόμαστε σε μια κατάσταση είτε σε μια άλλη. Θα ίσχυε για κάποιον με κάποιο μέτρο δύναμης και επιρροής - ότι ένας τέτοιος άνθρωπος θα πρέπει να είναι αρκετά θαρραλέος ώστε να κάνει το σωστό - αυτό που θεωρείται ότι είναι το θέλημα του Κυρίου. Ένα τέτοιο θάρρος θα μας έλεγε: «Κάνε το καθήκον σου, όποιο κι αν είναι το θέλημα του Κυρίου για σένα. Έλπιζε στον Κύριο, ακόμα κι αν το κίνητρό σου θα

παρεξηγείται συχνά». Θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να υπερασπιζόμαστε το σωστό, είτε η ανταμοιβή μας είναι σε αυτή τη ζωή είτε σε εκείνη τη ζωή που πρόκειται να έρθει. Θυμόμαστε τα λόγια του Κυρίου προς τον Ιησού του Ναυή στην αρχή της ηγεσίας του στο Ισραήλ: «Μόνον ίσχυε και ανδρίζου σφόδρα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα τον νόμον...μη εκκλίνης απ' αυτού δεξιά ή αριστερά.» —Ιησ. Ναυή 1:7

Η προτροπή να έχεις θάρρος ισχύει και για τον επιχειρηματία που είναι Χριστιανός. Οι κοσμικοί φίλοι μπορεί να πουν: «Θα αποτύχεις στην επιχείρησή σου. Δεν μπορείς να διαφημίσεις την επιχείρησή σου. Αν πεις την αλήθεια, οι άνθρωποι δεν θα σε πατρονάρουν. Θα πάνε σε ένα μέρος όπου θα τους πουν ένα σωρό ψέματα». Αν ο Χριστιανός ακολουθήσει μια τέτοια συμβουλή, μπορεί να κάνει μια μεγαλύτερη δουλειά, αλλά θα αποτύχει στο κύριο ζήτημα της ζωής—την ανάπτυξη και την άσκηση ενός δίκαιου χαρακτήρα.

Το ίδιο ισχύει και για όλους τους αφιερωμένους ανθρώπους του Κυρίου, ανεξάρτητα από την κατάσταση ή τη θέση τους σε αυτή τη ζωή. Ο καθένας πρέπει να υποστηρίζει τις σωστές αρχές και να μην είναι λιπόψυχος ή φοβισμένος να εκφράσει τον χριστιανικό χαρακτήρα εν λόγους και έργους. (Ιωάννης 3:21· Ιάκωβος 1:22,25). Όπου διακυβεύεται μια αρχή, θα πρέπει να πάρουμε τη θέση μας και να πούμε: «Η γνώμη μου είναι έτσι και έτσι, και θα είμαι υποχρεωμένος να διατηρήσω τη θέση μου. Θα αρκεστώ στο να κάνω αυτό που θεωρώ καθήκον μου, χωρίς να θέλω να εξαναγκάσω τους άλλους· αλλά θα είμαι πιστός στις αρχές που κατέληξα να πιστεύω». Έτσι, ακόμη και εκείνοι που θα σκέφτονταν διαφορετικά θα γνώριζαν ότι αυτός που τους μιλούσε έχει μια πεποίθηση και είχε θάρρος (ή παρρησία) να την εκφράσει με ειλικρίνεια και ειλικρίνεια. —Ρωμ. 12:17

Το Θάρρος Ανάλογα με την Πίστη

Υπάρχουν δοκιμασίες και δυσκολίες στη ζωή όλων των ακολούθων του Χριστού. Το σωστό είδος θάρρους βρίσκει την ευκαιρία να ασκηθεί σε κάθε ένα από τα παιδιά του Θεού. Αυτό είναι το είδος θάρρους που αναζητά ο Κύριος και είναι τέτοιο που πρέπει να βρίσκεται στους νικητές εν Χριστώ. Μόνο σε αυτούς θα δοθεί μια θέση στη βασιλεία των ουρανών. Ως εκ τούτου, το μάθημα του εδαφίου μας είναι: Να έχετε θάρρος (ανδρίζεσθε)· γιατί αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο θα δείξουμε την πίστη μας στον Κύριο. Όσοι ελπίζουν σε αυτόν και είναι πιστοί σε αυτόν θα είναι θαρραλέοι ανάλογα με την αφοσίωση και την πίστη τους. —Ματθ. 9:29

Αυτό το είδος θάρρους θα μας στηρίζει σε όλες τις περιστάσεις. Ο Κύριός μας, απευθυνόμενος στους μαθητές του σε μια περίπτωση είπε: «Θα σας σύρουν μπροστά σε ηγεμόνες και βασιλιάδες εξαιτίας μου... Μη μεριμνάτε πώς θα μιλήσετε ή τι θα πείτε, γιατί θα σας δοθεί εκείνη την ώρα τι θα πείτε». (Ματθ. 10:18,19) Εδώ η σκέψη φαίνεται να είναι: «Μη μεριμνάτε αν σας οδηγήσουν μπροστά σε εκείνους που έχουν εξουσία». Ο λαός του Κυρίου, όποιες και αν είναι οι περιστάσεις, θα έχει τέτοια πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό που θα συμπεριφέρεται με θάρρος, βασιζόμενος στη θεϊκή δύναμη σε όλες τις εμπειρίες της ζωής.

Ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός θα μας δώσει στόμα και σοφία μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τις περιστάσεις. Μπορεί να γίνει με προτάσεις κάποιου άλλου· ίσως ακούγοντας την εμπειρία κάποιου άλλου· ή μπορεί να μας έρθει στο μυαλό ένα εδάφιο της Αγίας Γραφής που θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο. Η σκέψη είναι ότι η εμπιστοσύνη μας είναι πλήρως στον Κύριο και ότι δεν πρέπει να φοβόμαστε. —Εβρ. 13:6

Ο Κύριος απευθύνθηκε στα παραπάνω λόγια προς τους μαθητές Του—που ήταν αγράμματοι άνθρωποι. Το να οδηγηθούν ενώπιον «ηγεμόνων και βασιλιάδων» θα τους προκαλούσε φυσικά μεγάλη ανησυχία. Τι θα έπρεπε να πουν; Πώς θα μπορούσαν να απαντήσουν σε αυτούς τους ανθρώπους, σε αυτούς τους σπουδαίους, μορφωμένους ανθρώπους; Οι μαθητές ήταν πολύ ταπεινοί και συνειδητοποίησαν την άγνοιά τους, αλλά τους καθοδήγησε ο Κύριος. Η εκπαίδευση ήταν πολύ λιγότερο γενική τότε, σε σύγκριση με σήμερα. Σήμερα, σχεδόν όλοι είναι μορφωμένοι σε κάποιο βαθμό. Παρ' όλα αυτά, η διαβεβαίωση του Κυρίου θα εξακολουθούσε να ισχύει για εμάς τώρα, όπως ακριβώς ίσχυε και για τους μαθητές Του.

Αν βρισκόμαστε σε οποιαδήποτε δύσκολη θέση ή δυσκολία, πρέπει να θυμόμαστε ότι οι Γραφές μας διαβεβαιώνουν: «Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει ολόγυρα από αυτούς που τον φοβούνται και τους ελευθερώνει». (Ψαλμός 34:7) Αυτή η σκέψη θα πρέπει να μας κάνει ήρεμους και συγκεντρωμένους στο μυαλό μας και να μας επιτρέπει να συμπεριφερόμαστε με θάρρος, γνωρίζοντας ότι βρισκόμαστε σε στενή σχέση μαζί του. Έτσι μπορούμε να έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη στον Κύριο. Επιπλέον, θα συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε αρκετά σοφοί για να κατανοήσουμε πλήρως ποιοι μπορεί να είναι οι σκοποί του Θεού σχετικά με εμάς σε κάθε εμπειρία. Επομένως, δεν γνωρίζουμε πώς μπορεί ο Κύριος να υπερισχύσει σε αυτό ή σε εκείνο το ζήτημα.

«Η Πίστη Μπορεί να Τον Εμπιστευτεί Ακλόνητα»

Οι πρώτοι μαθητές συλλογίζονταν καθώς σκέφτονταν τα πράγματα που ο Ιησούς είχε προβλέψει για τον εαυτό του. Με πεποίθηση, ο Πέτρος του είπε: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού!»

(Ματθ. 16:16) Πρέπει να σκέφτηκαν: Πώς μπόρεσε ο Θεός να επιτρέψει να του συμβεί κάποιο κακό; Οι μαθητές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι αυτά που είχε πει πρέπει να ήταν απλώς μεταφορικά σχήματα, όπως όταν τους είχε πει ότι έπρεπε να φάνε τη σάρκα του και να πουν το αίμα του. (Ιωάννης 6:53-56) Έτσι τώρα, όταν είπε: «Ο Υιός του ανθρώπου πρόκειται...να σταυρωθεί», νόμιζαν ότι ήταν ένα από τα περίεργα λόγια του που δεν μπορούσαν να καταλάβουν. —Ματθ. 26:2

Γι' αυτό οι μαθητές ταραχτήκαν αρκετά, απορούσαν και εξεπλάγησαν, όταν ο Ιησούς συνελήφθη και οδηγήθηκε ενώπιον του Ιουδαϊκού Συνεδρίου, και αντί να χρησιμοποιήσει τις δυνάμεις και την ευγλωττία του, σιώπησε και επέτρεψε στον εαυτό του να αντικρουστεί και να συκοφαντηθεί. Τότε ο Δάσκαλός τους οδηγήθηκε ενώπιον του Πιλάτου. Τώρα, σκέφτηκαν οι μαθητές, ο Ιησούς σίγουρα δεν θα διστάσει ενώπιον του Ρωμαίου κυβερνήτη! Εξ ου και η έκπληξη και η κατάπληξη των μαθητών ξανά όταν τα πράγματα εξελίχθηκαν τόσο αντίθετα από αυτά που περίμεναν. Ωστόσο, μια τέτοια πορεία από την πλευρά του Κυρίου μας ήταν απαραίτητη στο σχέδιο του Ουράνιου Πατέρα, όχι μόνο για τον Ιησού, ώστε να υποφέρει και στη συνέχεια να εισέλθει στη δόξα του, αλλά απαραίτητη και για τον κόσμο, επειδή το τίμημα της λύτρωσης, μια τέλεια ανθρώπινη ζωή, πρέπει να παρασχεθεί ως «αντίλυτρον για όλους». —Α' Τιμ. 2:5,6· Α' Κορ. 15:22· Ρωμ. 5:18

Ο Θεός δήλωσε ότι ο λαός Του δεν θα προστατεύεται ιδιαίτερα επίγεια. Αν στη σοφία Του είναι καλύτερο με οποιονδήποτε τρόπο να μας συντρίψει και να μας ντροπιάσει, όπως έκανε με τον Κύριό μας, πρέπει να έχουμε θάρρος. Θα ενδυναμώσει τις καρδιές μας, επειδή εμπιστευόμαστε σε Αυτόν και έχουμε εμπιστοσύνη στην υπερίσχυσή Του επί των εμπειριών μας. Γνωρίζουμε

ότι είναι πολύ σοφός για να σφάλλει, και ότι πρέπει να υπάρχει ένα κίνητρο, ένας λόγος για την άδεια για να μας γίνει αυτό, όποια κι αν είναι αυτή. Γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι οι άγιοι είναι πολύτιμοι στα μάτια του Κυρίου και είναι σαν την κόρη του οφθαλμού Του. — Ψαλμός 17:8· Ζαχ. 2:8

Όποια και αν είναι η έκβαση οποιουδήποτε ζητήματος για εμάς, πρέπει να το δεχτούμε ως από τον Κύριο, είτε είμαστε σε θέση να διακρίνουμε τον λόγο γι' αυτό είτε όχι. Πρέπει να έχουμε πίστη και ελπίδα, ακόμα κι αν ο δρόμος είναι δύσκολος, και ακόμα κι αν τα πράγματα μπορεί να φαίνονται εντελώς αντίστροφα από αυτά που περιμέναμε. «Πρόσμενε τον Κύριον· ανδρίζου, και ας κραταιωθή η καρδιά σου· και πρόσμενε τον Κύριον.» — Ψαλμός 27:14 ■

DawnBible.com/el/el

Ο νέος ιστότοπος περιλαμβάνει

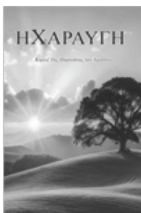

- Ελληνικό περιοδικό ΗΧΑΡΑΥΓΗ
- ΗΧΑΡΑΥΓΗ σε 26 γλώσσες:
 - ✓ Ξένες αρχικές σελίδες
 - ✓ Περιοδικά ΗΧΑΡΑΥΓΗ
 - ✓ Δωρεάν συνδρομές στο ΗΧΑΡΑΥΓΗ
 - ✓ Φυλλάδια
- Σχεδιασμένο για κινητές συσκευές
- Ηλεκτρονικό κατάστημα με πιστωτικές κάρτες
- τεύχη ΗΧΑΡΑΥΓΗ
- άρθρα ΗΧΑΡΑΥΓΗ
- φυλλάδια
- βιβλία
- Ηλεκτρονικό κατάστημα...

Όλα τα έγγραφα είναι σε μορφή PDF (μπορούν να μεταφορτωθούν, να εκτυπωθούν και να μοιραστούν)

Τώρα σε 26 γλώσσες!

- Βουλγαρικά
- Κεμπού
- Κινέζικα
- Κινέζικα Τ
- Κροατικά
- Δανικά
- Κουβανέζικα
- Αγγλικά
- Φινλανδικά
- Γαλλικά
- Γερμανικά
- Ελληνικά
- Ουγγρικά

Ματθαίος 24:14

- Ιταλικά
- Ιαπωνικά
- Κορεα
- Λιθουανικά
- Πολωνικά
- Πορτογαλικά
- Ρουμανικά
- Ρωσικά
- Ισπανικά
- Σουαχίλι
- Σουηδικά
- Ταγκαλό
- Ουκρανικά